

Aleida
Guevara
på
Europamötet

”Respekt och solidaritet”

Många kvinnor samlades kring Aleida för att höra mer och samtala om kvinnorna i Kuba. foto JS



Vissa saker förenar oss som folk, men andra skiljer oss åt, och dessa skillnader ska vi lära det bästa av för att växa som människor. Men för att kunna göra det måste vi visa respekt för varandra, ett litet ord som verkar ha gått förlorat men som är oundgänglig för att vi ska kunna samtala med varandra, bry oss om varandra och vara solidariska. Men nu har vi ett allvarligt problem, de kommunikationsproblem som den mediala manipulationen skapar. Vi kan ta ett exempel, ni vet att för ett par månader sedan drabbades vi av en av de värsta orkanerna i vår historia, men internationella medier raderade bort oss från kartan. Skadorna på natur, odlingar och byggnader var oerhörda, men ingen dog, varken människa eller djur, tack vara folkets enastående organisering och disciplin och solidaritet, och våra ledares engagemang på plats. Raul var där före, under och efter orkanen, tillsammans med de som drabbades värst, och med honom 8 ministrar, i arbetet med återuppbyggnaden. Men de fanns inte på kartan. Ni vet ...

Blockaden är väl hävd, säger många.

Samma sak gäller USAs blockad, nu när de diplomatiska förbindelserna mellan våra länder har återupptagits så är det mediala budskapet att blockaden har upphört. Om det ändå vore så, men inget är längre från sanningen. Den fortsatta blockaden blockerar också möjligheterna för normala förbindelser, så länge USA inte häver denna kriminella blockad mot vårt folk, så länge de inte återlämnar den mark i Guantanamo som de lagt beslag på, så är normala mellanstatliga förbindelser omöjliga. Men de företag i världen som vill handla med USA aktar sig för att handla med oss, det kan kosta dem miljardböter till USA.

Mest skadar blockaden sjukvården.

Det hindrar oss från att skaffa teknisk utrustning och läkemedel. På barnsjukhuset där jag arbetar händer det ofta att barn behöver läkemedel som är USA-patent. Åtta av tio nya läkemedel har patenterats i USA och då får de inte säljas till Kuba. För företagen är valet enkelt, om de

ska välja mellan en marknad med 200 miljoner köpstarka invånare och 11 miljoner karibiska öbor, vad väljer de? Inte oss. Så visst, vi kan köpa läkemedel men då måste det till 4-5 mellanhänder och varje ska ha sin andel. Det innebär att det blir så många gånger dyrare.

På vårt sjukhus har vi fall med leukemisjuka barn. Hälsovårdsdepartementet försökte köpa de läkemedel som behövs för att dämpa cellgifternas biverkningar, men stoppades av blockaden. Det skär i hjärtat när vi som läkare inte kan lindra deras plågor. Det är blockaden. Den bryts dock emellanåt av den internationella solidariteten som på olika sätt stöttar vår egen läkemedelstillverkning eller tar med livsviktiga läkemedel akut på resor till Kuba.

Vi gläder oss åt vår stora seger i FN

För första gången i historien avstod USA från att rösta nej till kravet att häva blockaden. Det visar att något håller på att förändras och därför behöver vi mer än nånsin solidaritetens styrka, för bara tillsammans kan vi få slut på denna skändlighet.

Jag vet att det finns de som tror att nära blockaden hävs kommer USAs inflytande över Kuba att växa, och revolutionen gå förlorad. Men den som verkligen har förstått vad denna ständiga krigföring mot vår ekonomi och vårt samhälle innebär, ser som jag fram emot en blomstrande ekonomi i ett fortsatt socialistiskt land som starkare och med rikare tillgångar kan vara till nytta för många fler folk än det redan är. Att leva bättre är lyckligare, inte bara när vi kan lösa många samhällsproblem som vi fortfarande lider av som bostäder, kollektivtrafik i städerna, bättre vägar, upprustade sjukhus, vårdcentraler, skolor. Och vi kan också bistå många fler folk som behöver det. Men jag tror att det viktigaste är att vi än en gång kan visa att när ett folk går samman i kamp för en bättre morgondag och håller fast vid detta, kommer de att segra och den dagen kära kamrater blir det inte bara en seger för Kuba utan för alla som under hela denna tid har ställt upp med oss i detta slag för vårt folks värdighet och självständighet.

forts sid 21

forts från sid 20

Mänskligheten lever i en mycket säregen och komplicerad tid. Det var någons om sa: "Den mänsklighet som åsidosätter förnuftet och överger etiken, förlorar rätten att leva." Tyvärr går utvecklingen i den riktningen, det är vår skyldighet att bromsa vår självförstörelse, ena våra krafter, organisera denna kraft för att den ska kunna spridas sammanhållen, finna våra gemensamma mål, våra folks välstånd och värdighet, låt oss visa att vi står på folkens sida när vi behövs som bäst, låt oss bli det föredöme som de nya generationerna efterfrågar, och låt oss aldrig glömma den revolutionära etiken, vi måste vinna förtroende och respekt för att tillsammans rädda mänskligheten, bygga en bättre värld, det är inte bara möjligt, det är nödvändigt.

Översättning och redigering Eva Björklund

Se även Kajsa Ekis Ekmans intervju med Aleida i Etc

